

Aalborg 21.05.95

Skatteminister Carsten Koch
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Ang. møde om skatteministeriets overtrædelse af EØF-traktaten og løsningsforslag:

Deres sekretær har meddelt, at et møde ikke kan finde sted, før Folketinget holder sommerferie. Det kan desværre betyde, at jeg bliver tvunget til at indgive stævning for overtrædelse af EØF-traktatens artikel 95 og artikel 5.

Til løsning på problemet foreslår jeg, at De gør det forståeligt for Told- og Skattestyrelsen, at EØF-traktaten er gældende i Danmark og beder den træffe en afgørelse på det grundlag. Sagen har tilspidset sig unødvendigt på grund af Styrelsens holdning om, at den ikke kan og bør tage hensyn til EØF-traktatens bestemmelser. Såfremt det ikke fører til en afslutning på sagen, vil jeg gerne møde Dem. Til orientering følger her:

- En orientering om EF-bestemmelserne
- EF-domstolens praksis (fra sager mod Danmark)
- Betingelser for tilladt afgiftsdifferentiering
- Told- og Skattestyrelsens forhold til gældende lov
- EØF-traktatens artikel 5 (medlemsstatens erstatningsansvar)
- Konsekvenser ved en retssag
- Bilagsoversigt

En orientering om EF-bestemmelserne:

Der er intet mystisk ved EØF-traktatens fiskale bestemmelser, der er en naturlig konsekvens af det europæiske samarbejde. Artikel 95, stk. 1 og 2 lyder således:

Ingen Medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen Medlemsstat pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

I medfør af Traktatens artikel 5 er den enkelte Medlemsstat ansvarlig for, at Traktatens regler overholdes, og artikel 5 sikrer private borgere erstatning, såfremt Medlemsstaten undlader at overholde sine forpligtelser.

EF-domstolen har fastlagt domspraksis i henhold til begge bestemmelser.

På baggrund af tidligere sager mod Danmark forekommer det besynderligt, at Told- og Skattestyrelsen fortsat ikke mener, at den skal tage hensyn til EF-retten.

LASERDISKEN

EF-domstolens praksis (fra sager mod Danmark):

EF-domstolen har to gange tidligere dømt Danmark og én gang frifundet Danmark for overtrædelse af artikel 95:

Sag 171/78, EF-domstolens dom af 27. februar 1980, Kommissionen mod Danmark, er vedlagt i sammendrag, idet den tydeligt beskriver, hvorledes artikel 95 skal forstås.

Sag 106/84, dom af 4. marts 1984, Kommissionen mod Danmark, hvor Danmark forsøgte at beskytte dansk produktion af frugtvin ved at beskatte druevin højere, førte til følgende konklusion:

Ved at opretholde en højere beskatning af druevin end af frugtvin har kongeriget Danmark undladt at opfylde forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-traktatens artikel 95, stk. 1

Kongeriget Danmark betaler sagens omkostninger.

Sag 243/84, EF-domstolens dom af 4. marts 1986, Johnny Walker mod skatteministeriet, førte til følgende konklusion:

EØF-traktatens artikel 95, stk. 1, skal fortolkes således, at varer som henholdsvis skotsk whisky og frugtvin af hedvinstypen ikke kan anses for lignende varer.

På sit nuværende udviklingstrin er fællesskabsretten, jfr. navnlig EØF-traktatens artikel 95, stk. 2, ikke til hinder for, at der opretholdes en differentieret afgiftsordning for visse drikkevarer efter objektive kriterier. En sådan ordning indebærer ikke nogen beskyttelse af indenlandsk fremstillede varer, såfremt der inden for hver afgiftskategori er en væsentlig indenlandsk produktion af de pågældende alkoholholdige drikkevarer.

Betingelser for tilladt afgiftsdifferentiering:

EF-domstolen lagde ved vurderingen af artikel 95 vægt på følgende forhold, som alle skulle være i overensstemmelse med Traktaten, før afgiftsdifferentiering tillades:

- 1) Tarifiering
- 2) Formål i økonomisk politik
- 3) Objektive kriterier
- 4) Beskyttelse af konkurrerende indenlandske varer

- 1) Tarifiering

EF-domstolen anser samme brugstarifnummer som formel dokumentation for, at der er tale om samme produkt. LaserDiscs har samme brugstarifnummer, 85249099, som videobånd, og LaserDiscs behandles i udlandet som værende videobånd. Der er i Danmark retspraksis for, at begrebet "videokassetter" inkluderer LaserDiscs.

Heroverfor er brugstarifnummeret for Compact Discs et andet; 85249010.

Told- og Skatteregion Aalborg har anført, at den ved sin afgørelse ikke har taget hensyn til brugstariffen (jfr. brev til Told- og Skattestyrelsen af 12. oktober 1993). Kun

LASERDISKEN

Told & Skat har den opfattelse, at LaserDiscs ikke er det samme som videobånd, men at LaserDiscs skal behandles som Compact Discs.

I Johnny Walker-sagen var der tale om forskellige produkter og forskellig brugstarif. Frugtvin hører under hovedgruppe 22.04 (vin), mens skotsk whisky hører under hovedgruppe 22.08 (spiritus). Brugstariffen, endog hovedgruppen, er således forskellig.

2) Formål i økonomisk politik

Forskellen på afgift på skotsk whisky og frugtvin blev begrundet i en økonomisk politik, der er tilrettelagt ud fra alkoholprocenten som et objektive kriterium. Forskellen på afgift på LaserDiscs og videobånd er hverken politisk bestemt eller begrundet.

3) Objektive kriterier

Beslutningen om afgift er ikke truffet ud fra objektive kriterier, men skyldes alene, at Told- og Skatteregion Aalborg foretog en vurdering, som den var fuldstændig alene om, og dermed ændrede en praksis, som havde været gældende i 10 år. Den nye vurdering deltes ikke af andre skatteregioner og stred mod domstolens vurdering, og den nye vurdering blev i ankesagen også underkendt af Momsnævnet.

Kriterierne for afgiften har iøvrigt været svingende. Told- og Skatteregion Aalborg benyttede pladernes indhold og anvendelse som kriterium, mens den ikke tog hensyn til tekniske specifikationer (jfr. brev til Told- og Skattestyrelsen af 12. oktober 1993). Told- og Skattestyrelsen benyttede derimod som kriterium varens udseende og afspilningsteknik, selvom det samme kriterium var opfyldt for CD-ROM, der var undtaget for afgift (jfr. Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. november 1993)

4) Beskyttelse af konkurrerende indenlandske fremstillede varer

I præmis 21 i sag 106/84 anførte EF-domstolen, at en differentieret afgiftsordning er uforenelig med fællesskabsretten, såfremt de varer, der beskattes hårdere, efter deres art er importerede, således som det var tilfældet i sagen.

I Johnny Walker-sagen var det udelukket, at der var tale om beskyttelse af indenlandsk producerede varer, idet 3/4 af forbruget af spiritus under den hårdest beskattede afgiftskategori var fremstillet i Danmark. I konklusionen understregedes kriteriet om, at der indenfor hver afgiftskategori skulle være en væsentlig indenlandsk produktion.

I denne sag er der tale om en beskyttelse af de hovedsageligt indenlandsk fremstillede videobånd, idet der ikke er en indenlandsk produktion af LaserDiscs.

Told- og Skattestyrelsen afviste helt, at EØF-traktaten fandt anvendelse.

Samtlige 4 betingelser skal være opfyldt, før EF-domstolen tillader afgiftsdifferentiering. I denne sag er samtlige 4 betingelser overtrådt.

Told- og Skattestyrelsens forhold til gældende lov:

Told- og Skattestyrelsen og Told- og Skatteregion Aalborg har på intet tidspunkt taget hensyn til EF-retten. Repræsentanter for Told- og Skattestyrelsen meddelte under mødet i Momsnævnet, at Styrelsen aldrig har taget hensyn til EF-retten, og at den ikke

LASERDISKEN

mente, at det er dens opgave at vurdere EF-retlige spørgsmål. Det fremgår tillige af afslaget på erstatning (17. marts 1995), at der ikke er taget stilling til EF-retten forud for afvisningen af erstatningskravet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Told- og Skattestyrelsen ikke mener, at Told- og Skatteregion Aalborg har handlet culpøst i henhold til dansk lov, selvom regionens beslutning ikke deltes af andres skatteregioner og blev underkendt af Momsnævnet. Det er fortsat Styrelsens holdning, at Laserdisken skal bære de tab, som den ulovlige afgift medførte for Laserdisken.

Det fører frem til følgende spørgsmål: Hvilken funktion og værdi har ankemuligheden for Momsnævnet, når Told- og Skattestyrelsen alligevel ikke anerkender Momsnævnets afgørelse?

EØF-traktatens artikel 5 (medlemsstatens erstatningsansvar):

Selvom Told- og Skattestyrelsen ikke anerkender erstatningspligten i henhold til dansk lov, er dette uden betydning for erstatningspligten, iden den er sikret af EØF-traktaten, som Styrelsen ikke mener, at den bør tage hensyn til. Jeg håber, at ministeren vil anerkende EØF-traktatens gyldighed og informere Styrelsen herom, så sagen kan afsluttes.

Indtil videre har der kun været én domstolsafgørelse, men den er temmelig klar. Jeg vedlægger sammendrag af dommen i de forenede sager C-6/90 og C-9/90.

Konsekvenser ved en retssag:

Told- og Skattestyrelsen har tillid til retssystemet og mener, at en domstolsafgørelse er en god løsning. Men jeg tvivler på, at en retssag vil styrke folks skattemoral og tilliden til skatteministeriet. Jeg er glad for, at jeg ikke skal ud at forklare befolkningen, at befolkningen skal betale frivilligt, mens en borger, der har et krav, først skal gennemføre en retssag mod det offentlige. Helt bortset fra det urimelige i situationen, kunne det være spændende at se, hvordan ministeren i retten vil forklare, at ministeriet ikke mener, at EØF-traktaten gælder i Danmark, og hvorfor det er nødvendigt for en borger at stævne for at få sine lovmæssige krav igennem.

Såfremt der kommer en retslig afgørelse, vil det blive klarlagt, at også de tidligere afgifter på CDI, DVI, CD-ROM XA og CDTV har været i strid med EØF-traktaten, og det kan føre til et væld af erstatningssager og krav om tilbagebetaling af afgifter fra distributører af disse produkter. Ligesom i banksagerne vil det stå klart, at skatteministeriet i en årrække har overtrådt gældende lov. Personligt undrer det mig meget, at ministeriet ikke forlængst har afsluttet denne sag, men i stedet ladet den udvikle sig.

Situationens alvor.

Jeg har fra sagens begyndelse understreget den økonomisk belastning, som afgiften ville påføre Laserdisken. Omsætningen blev halveret som følge af afgiften, og mit tab ligger i omegnen af en million kr. Dette tab er finansieret af diverse kreditorer (herunder Told- og Skatteregion Aalborg). Told- og Skatteregion Aalborg afviste den 9. maj 1995 at yde yderligere henstand, og firmaet THE har mistet tilliden til en forligsløsning og varslet rets krav om betaling. De øvrige kreditorer har givet frist til udløbet af juni måned.

LASERDISKEN

Såfremt et retskrav kommer på tale, vil Laserdisken blive tvunget til at søge betalingsstandsning og indgive stævning mod skatteministeriet. Kun på den måde kan Laserdisken bevare kreditorernes tillid til, at Laserdisken igennem et retskrav om erstatning vil være i stand til at overleve. Kreditorerne har mistet tilliden til skatteministeriet.

Såfremt Laserdisken tvinges til at lukke.

Erstatningskravet vil naturligvis øges voldsomt, idet omkostningerne i forbindelse med lukning, genopstart og genvindingen af positionen på markedet vil blive lagt til erstatningskravet, ligesom der vil komme erstatningskrav fra de medarbejdere, der som følge heraf mister deres job.

Jeg vil nødig være den socialdemokratiske minister, der skal retfærdiggøre, at uskyldige og loyale medarbejdere kastes ud i arbejdsløshed på grund af ulovligheder i skatteministeriet. Er det socialdemokratisk politik?

Jeg håber, at ministeren meget hurtigt træffer beslutning om at afslutte denne sag. Det startede som en lille fejltagelse, som forlængst kunne være afsluttet og glemt. Hvorfor lade den udvikle sig til en større skandale?

Jeg imødeser et snarligt møde og en snarlig afgørelse.

Bilagsoversigt:

- 1) Domstolens Dom af 27. februar 1980 (sag 171/78, Kommissionen mod Danmark)
- 2) Domstolens Dom af 19. november 1991 (de forenede sager C-6/90 og C-9/90)
- 3) Told- og Skatteregion Aalborgs redegørelse til Told- og Skattestyrelsen (12/10-93)
- 4) Told- og Skattestyrelsens stadfæstelse af afgørelsen (17/11-93)
- 5) Told- og Skattestyrelsens redegørelse til Momsnævnet (30/6-94)
- 6) Momsnævnets afgørelse om afgiftsfritagelse (26/10-94)
- 7) Told- og Skattestyrelsens afvisning af erstatningskravet (17/3-95)
- 8) Told- og Skattestyrelsens udsættelse af sagen (21/4-95)
- 9) Told- og Skatteregion Aalborgs afvisning af henstand (9/5-95)
- 10) Betalingshenstand fra kreditor THE pga. sagen mod skatteministeriet (7/9-94)
- 11) THE's ultimatum (15/5-95)

Kopi af dette brev er tilsendt Aalborg Stiftstidende og TV-Aalborg.

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen